

Fig. 1. Sejerslev. Ydre, set fra Nordøst.

H. M. 1936

SEJERSLEV KIRKE

MORSØ NØRRE-HERRED

Kirken, der efter Reformationen kom under Kronen¹, blev ved kgl. Skøde af 8. Oktober 1721 tilskødet Ole Abild i Gudum² (S. 158) og var siden paa private Hænder. Den overgik til Selveje 5. November 1914.

Angaaende et *Sagn* om Tilbygning af Taarnet, se S. 1016.

Kirken ligger i den nordøstlige Udkant af Byen, paa Terræn, der falder svagt til alle Sider. Den mod Nord udvidede Kirkegaard hegnes af høje og svære Kampestensdiger, i hvilke der mod Nord, Vest og Syd er simple Trælaager mellem Kløvstensstolper; en fjerde, mindre Laage ind til Præstegaarden, der ligger lige Syd for Kirken, har Sider sat af romanske Kvadre.

Bygningen bestaar af romansk Apsis, Kor og Skib samt sengotisk Vaabenhus og Taarn. Orienteringen har sydlig Afvigelse.

Den romanske *Granitkvaderkirke*, Apsis, Kor og Skib, har Skraakantsokkel med ret stejl, o. 15 cm højt Skraaled under den anselige Apsis, der er et Skifte lavere end Koret. Østvinduet sad 1873, inden Apsidens Omsætning, skævt mod Nord (M.-Petersen). Dets Saalbænk er moderne, men Resten af Kvadermateriale er gammelt (152 × 95 cm, 178 over Sokkelen); den retkantede Overligger har to indristede, paa fri Haand slaede Linier langs Buekanter og tredeles af to falske Kilestensfuger. I Koret, der har samme Murhøjde som

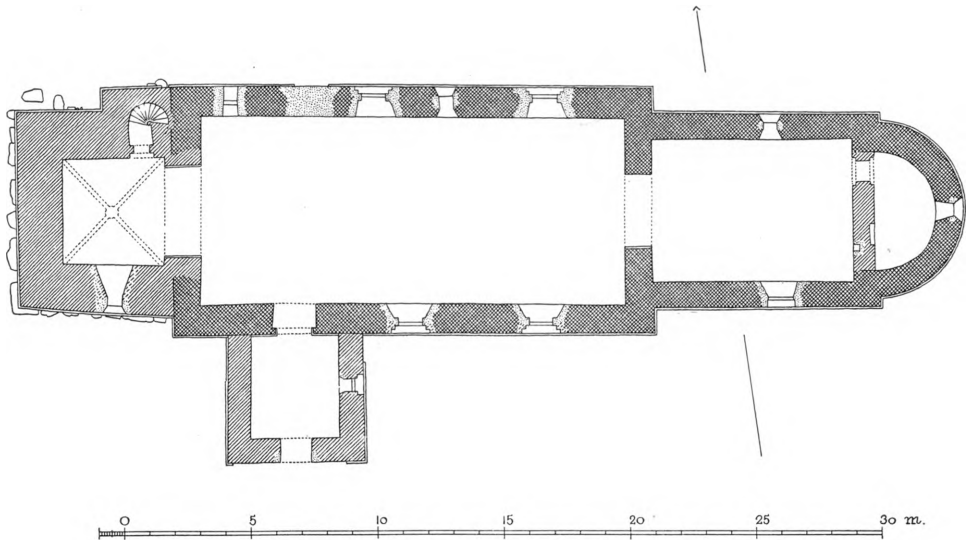

Fig. 2. Sejerslev. Plan. 1:300. Maalt af C. G. Schultz 1939.

Skibet, o. 5,85 m over Sökkelen, er Nordvinduet oprindeligt (157×92 cm, 233 over Sökkelen); Saalbænken er hugget i to Kvadre, Overliggeren har falske Fuger svarende til Apsisvinduet, dog blot med een indristet Linie om Buen. Skibets Kvaderklædning er stærkt omsat, urørt synes alene Partiet bag Vaabenhuset. Kun eet oprindeligt Vindue, noget Øst for Midten af nordre Langmur, er bevaret og i Brug (171×90 cm, 260 over Sökkelen). Det har glat, rektantet Over- og Underligger; af dets Placering kan man skønne, at der i romansk Tid snarest har været tre Vinduer i hver af Skibets Langmure. De 8 andet Steds i Kirken indmurede eller løst i dens Nærhed opstillede Overliggere kan altsaa alle have siddet som ydre eller indre Afdækninger over Kirkens oprindelige Vinduer. To glatte Overliggere (Buebredde 90 og 92 cm) er indsat Side om Side lige over Vaabenshusets Vestsokkel, og en tredje, hvis Buebredde og falske Fuger nøje svarer til Nordvinduet i Koret³, er genanvendt i Taarnets Sydvindue. Paa Parkeringspladsen udenfor Kirkegaardens Sydvesthjørne staar der tre, hvis Buebredder er henholdsvis 90, 87 og 82 cm, den sidste med indristet Linie langs Bueanten⁴. Endvidere er Halvdelen af en knækket Overligger indsat i Diget ved vestre Laage, og en ligeledes afbrudt Overliggerhalvdel, med indristet Linie langs Bueanten, staar paa en Stenhøj i Præstegaardshaven.

Skibets rektantede, meget store Syddør (H. o. 278 cm, Br. 150) er i Brug; den bryder Sökkelen, der er ført omkring Vangenhjørnerne, og indvendig er den vandret afdækket, vistnok delvis med Planker. Omsætninger af Kvadrene har udslettet Norddøren⁵, kun dens Hjørnesokkelsten er paa Plads og viser, at den har haft samme Bredde som Syddøren og ligeledes brudt Sökkelen.

Fig. 3. Sejerslev. Detail af Korbue (S. 1015).

I det *Indre* er Koret og Triumfvæggen sat af Granitkvadre, Skibets Vægge af raa Kamp, men alle nu glatpudsede. Apsisbuen har skraakantede Kragsten, der ikke helt dækkes af den sengotiske Indskudsmur, Korbuen (Fig. 3), der er omsat og stærkt overarbejdet i 1850'erne, har Skraakantsokkel, synlig mod Syd, dækket af Gulvet mod Nord, samt forskelligt profilerede, omløbende Kragsten (S. 916, Fig. 15—16). Den nordre har attisk Profil med en ekstra Hulkant under den nederste Rundstav, den søndre to Rundstave i Underkanten, af hvilke den underste mangler mod Øst. Paa Platten over Rundstavene er der mod Nord og Vest indristet en Bølgeranke, hvis tørre, skematiske Karakter kunde tyde paa, at den ikke er gammel, men hugget samtidig med Korbuens Omsætning.

Paa Loftet ses, at begge østre Taggavle er oprindelige; Korets, der er af smaa Marksten iblandet talrige Granitkvadre, har en retkantet, kvadersat Gennemgang til Apsis.

Om et muligt romansk $\dagger$ Taarn, se S. 1018.

Ændringer og Tilføjelser. I gotisk Tid, sikkert o. 1400 (sml. Kalkmalerier), er Apsiden udskilt til Sakristi ved en *Skillemur* af Munkesten, i hvis nordre Del der er en fladbuet, falset Dør. Sydligt i Væggens Østside er der en fladbuet Niche (115 $\times$ 82 $\times$ 19 cm) med senere indsat Midtpost af Fyrretræ; Apsishvælvet, der er af Munkesten, maa være samtidigt med Skillemuren. Gotiske er maaske ogsaa de falsede, rundbuede Yderpartier af Skibets Sydvinduer.

Vaabenhuset er vistnok sentmiddelalderligt. Det er næsten helt klædt med Granitkvadre, som under Flankemurene har Skraakantsokkel, afsluttet med

V.H. 1936

Fig. 4. Sejerslev. Indre, set mod Øst.

hjørnehugne Sten under Sydhjørnerne. Et Østvindue har Fladrundbue, hvorunder Sidefalsene løber af; Syddøren er udvidet, saa at kun Inderpartiet er gammelt. I Taggavlen, hvis Inderside er af raa Marksten, ses en lille, fladbuget Glug af Munkesten.

Det kraftige, sengotiske *Taarn*, der oprindelig har været højere, er i meget stor Udstrækning bygget af romansk Kvadermateriale. Alle tre frie Sider har Skraakantsokkel, hvilende paa store, flade Syldsten og vinkelhugget under Taarn- og Trappehushjørner, og Murene er kvaderklædte i 19 Skifters Højde, 6 Skifter over Skibets Tagfod; kun det øverste af Mellemstokværket samt Klokkestokværket er af Munkesten⁶. I Sydmurens øverste Kvaderskifte ses et stort, reliefhugget Mandshoved, skægget og med udrakt Tunge. Et mindre, skraatsiddende Hoved findes paa Nordsiden, i andet Skifte over Sokkelen. Ifølge Sagnet skulde det være den første lutherske Præsts, Lars Winters Ansigt, »i hvis Tid [død 1550] Taarnet siges at være tilbygget«⁷. Taarnrummet, der dækkes af et sengotisk Krydshvælv uden Skjoldbuer, har ind til Skibet en anelig, spidsbuget Arkade, under hvis Vanger der er romanske, skraakantede Sokkelsten med glatte Ender. Væggene er af raa Kamp; det nævnte Sydvindue, der udvendig er af romanske Kvadre, har indvendig brede, gammelt virkende Smige. En fladbuget, falset Dør i Nordvæggen fører ind til Taarntrappen, der

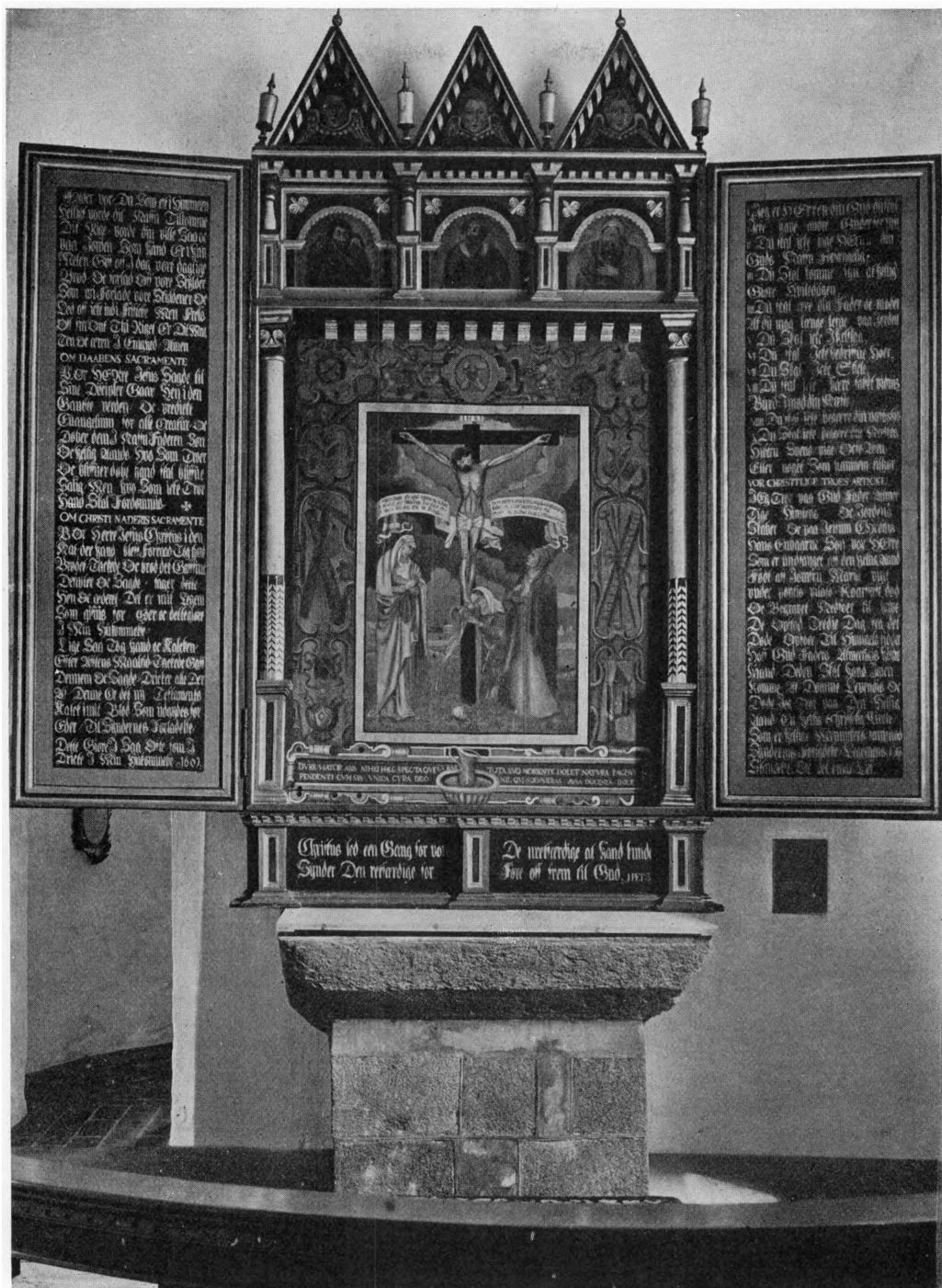
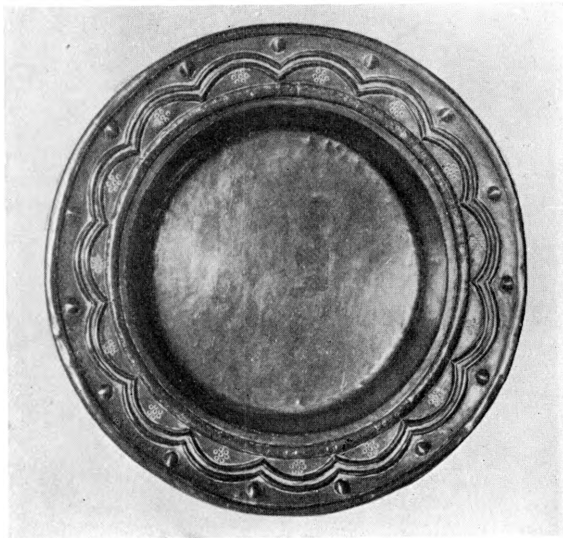

Fig. 5. Sejerslev. Altertavle fra 1601 paa romansk Alterbord (S. 1020).

E. M. 1940

Fig. 6. Sejerslev. Alterstage og Alterkalk (S. 1021 f.).

E. M. 1940

Fig. 7. Sejerslev. Daabsfad (S. 1022).

har rund Spindel, Loft af udkragende, fladbuede Binderstik og to Overdøre, der begge er fladbuede; den underste fører ind til Skibets Loft, hvorfra der er Adgang til det mørke Mellemstokværk, i hvis Vægge der ses radiært stillede Bomhuller til et Hængestillads samt to indmurede, skraakantede Sokkelsten; gennem den øverste kommer man ind til Klokkestokværket, hvis Vægge er af Munkesten i Munkeskifte. Glamhullerne, af hvilke der er eet mod hvert Verdenshjørne, er rundbuede indvendig, fladbuede og falsede udvendig, det østre dog uregelmæssigt spidsbuet. Ved kgl. Resolution af 5. Juli 1746 gaves der Tilladelse til at gøre Taarnet, som var tækket med Fjæl og havde Trægavle, lavere mod at anvende Tegltag og murede Gavle⁸. Fra denne Tid stammer da Vestgavlens falsede Fodgesims og tre fra denne opstigende Lisenstumper; Østgavlen er glat, ommuret.

Hvis de talrige Kvadre i Taarn og Vaabenhush ikke er tilført andet Steds fra, maa det formodes, at Kirken har haft et nu helt ombygget, romansk *†Taarn*. De mange overskydende Hjørnesokkelkvadre, tre i Taarn og Trappehus, to i Vaabenhuset, antyder i saa Fald, at dette Taarn har haft en rigere Udformning, maaske med Vestportal, hvilket kunde forklare Tilstedeværelsen af en 38 cm lang, o. 20 cm tyk Stump Søjleskaft, der ligger ved Laagen til Præstegaarden.

Trods Taarnet tømredes 1698 et *†»Klouns«* (Rgsk.), og endnu 1769 hang Klokken i en Stabel⁹.

Et lille, lavtsiddende, retkantet Vindue vestligst i Skibets Nordmur er samtidigt med Herskabsstolen.

H. M. 1936

Fig. 8. Sejerslev. Font (S. 1022).

V. H. 1936

Fig. 9. Sejerslev. Korbuekrucifiks (S. 1022).

Kirken staar med blanke Kvadre, men har kalkede Striber under Tagskæggene og om Vinduerne, bortset fra de romanske og Vinduet til Herskabsstolen; Vaabehuset samt Taarnets Murstenspartier er hvidkalkede. Tagværkerne er fornyede med Fyr. De tre romanske Bygningsafsnit er blytækte, Vaabehus og Taarn teglhængte. Kor, Skib og Vaabehus har Bjælkeloft.

KALKMALERIER

1905, da Altertavlen blev nedtaget og istandsat, viste det sig, at den dækkede over Rester af *Kalkmalerier* fra tre forskellige Perioder, malet ovenpaa hinanden paa den gotiske Skillemur. Ældst, fra 1400'erne, var Fragmenter af et Par Figurer og af grønt Jordsmon med Græstotter, hvortil hørte Spor af et grønt Gevandt øverst. Af mellemste Kalkmalerilag, fra o. 1500, var kun bevaret en lukket Krone (Kejserkrone), som maaske stammede fra en Gudfader-Figur, samt en gul og sort, tunget Rand, svarende til Altertavlens Bredde. Det yngste, bedst bevarede Billede, fra Reformationstiden, fremstillede Kristus som Verdensdommer, tronende paa Regnbuen; nederst saas de dødes Opstandelse og de fordømte i Djævlens Klør.

Dekorationerne har særlig Interesse, fordi de maa have tjent som Altertavle. Det yngste Billede, der aldrig havde været overkalket og var stærkt afbleget, er først blevet kasseret, da den nuværende Altertavle opstilledes. — Kalkmaleriresterne staar endnu bevaret bag Altertavlen.

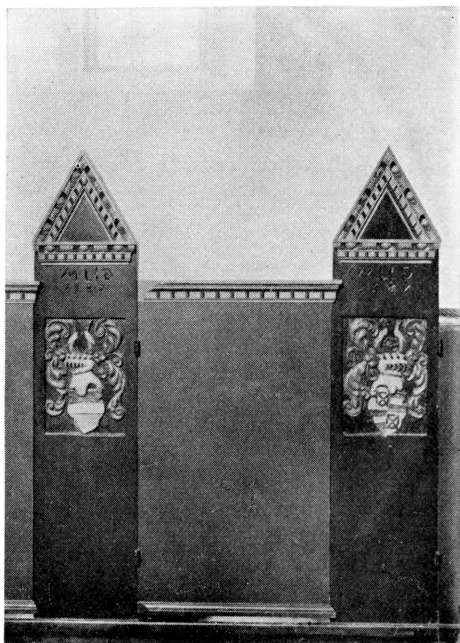

Fig. 10. Sejerslev. Renaissancestader fra 1587
(nye Topgavle) (S. 1023).

H. M. 1936

tom *Helgengrav*, hvis Dækstensrum maaler $23 \times 12,5 \times \text{o. } 3$ cm, mens den egentlige Grav er $6 \times 5,5 \times 3$ cm. Dækpladen mangler.

†*Alterklæder*. 1) kødfarvet, 2) stribet, af hjemmegjort Hør, (disse to betegnes som »Omhang«), 3) »brunt Stoffes Forhang«, med smalle Kniplinger om, foræret af sal. Hr. Knud [Olufsens] Hustru, Karen Jørgensdatter, alle nævnt 1693 (Rgsk.).

* *Alterdug*, fra 1650—1700, af hvidt Lærred, 147×67 cm, med Broderier af gulbrun Traad: en Blad- og Blomsterbort omgivende den hellige Nadver. Skænket til Nationalmuseet 1894.

Altartavle (Fig. 5) fra 1601, anselig, af lutheransk Fløjtype. Kun Rammeværket paa Midtskab og Fløje er af Eg, Resten af Fyr. Postamentet tvedeles af Fyldingslisener. I Midtskabets Hjørner staar paa høje Postamenter tynde Søjler uden Baser, men med skematisk forenklede Skedblade og Volutkapitæler omtrent som i Alsted (S. 1002). Søjlerne naar mod Sædvane ikke op til Overkanten, men støtter et tredelt, af Tandsnit ledsaget Frisefelt med smaa Balustersøjler og Arkader, der har Tunger under Bueslagene og Liljebloster i Vinklerne, og svarende hertil krones Tavlen af tre Trekantgavle med drejede, pokalformede Spir. Fløjene har Profilarmer.

Ved en Istandsættelse 1904 fremdroges og udbedredes Tavlens oprindelige Staffering fra 1601, idet en Maling fra 1698 fjernedes. Herved fremkom i

1933, under Opstillingen af det ny Stoleværk, afdækkedes der tæt Øst for Herskabsstolens Vindue et lille Parti af en barok, kalkmalet Dekoration, flygtigt henkastet med sorte Streger. Nu atter overkalket.

INVENTAR

Alterbord (Fig. 5), romansk, sat af Granitkvadre op ad den gotiske Spærremur mellem Apsis og Kor, cementfugtet og sikkert omsat. Bordpillen har i Sydsiden en firkantet Gemmeniche, o. 37 cm høj, 22 bred og o. 22 dyb. Den vældige Bordplade, 150×106 cm og ikke mindre end 38 tyk, naar nu ikke helt ud til Skillemuren. Paa Smalsiderne er den raat afglattet, mens Forsiden har Skraakant. Omtrent midt i Pladen er der en

Storfeltet et Maleri, Kristus paa Korset, flankeret af Maria og Johannes og med Maria Magdalene knælende ved Korsets Fod; i Baggrunden Jerusalem; Himme-len dækkes af mørke Skyer, der bag Kristi Hoved aabner sig for et gul-ladent Lys. Udfør Kristi Lænd flagrer et hvidt Baand med kraprød Bagside og en latinsk Indskrift, Frelserens 7 Ord paa Korset: Fader, forlad dem, thi de ved ikke, hvad de gør etc. Billedet om-gives af en gylden Rand, og uden om den er der en Bort med grønmalede, sortkonturerede Kartoucher, hvori for-oven ses Kristi Hjerte, Hænder og Fød-der, til Siderne Lidelsesredskaberne, for-neden Pilatus' Vaskefad og Kande foran en lang, smal Kartouche med Versaler, to Disticha paa Latin, i Oversættelse:

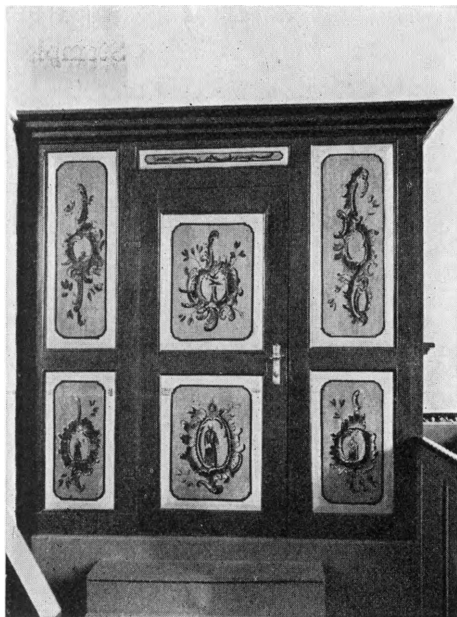
»Grusomt [vil det være, hvis du] Vandringsmand gaar herfra uden at se paa dette sørgelige Billede, da du er den eneste Bekymring for din Gud som hæn-ger paa Korset; hele Naturen sørger over sin døende Frelser ...«

I de tre Buefelter bibeholdtes Brystbilleder fra 1698 af tre langskæggede Mænd, muligvis Profeter, i Toptrekanterne fandtes tre Kerubhoveder under senere paasatte Englehoveder. I Fløjene læses med gul Fraktur de ti Bud og Trosartiklen, Fadervor, Daabs- og Nadverordene samt Aarstallet 1601, i Postamentfelterne nymalet 1. Pet. 3. Malerierne er ret stærkt fornyede, især Midtbilledet og Englehovederne. Rammeværket er overvejende grønt og rødt med gyldne Profiler og Tandsnit. Paa Postamentets nordre Side staar med gule Bogstaver paa grøn Bund: »H I T inytiatus sacris 1590« (»Hr. Jens Thom-sen indviet til den hellige Tjeneste 1590«). De fjernede Malerier forestillede i Storfeltet en Golgathascene, paa Fløjene de fire Evangelister med deres Tegn, senere ødelagt ved en Opmaling 1855 af T. Møller. 1698 var Altertavlen ganske faldefærdig; Søren Jensen fik Betaling for at »sammendrive« den, be-lægge den med Lister og dreje tre Knapper, Mester Ernst Hinrich Gröss, Borger i Viborg, stafferede den »med liden Maling« (Rgsk.).

Alterbillede, kalkmalet, se S. 1019.

†*Alterskranke*, 1693 af Søren Jensen, stafferet 1698 af Gröss (Rgsk.).

Altersølv. Kalk (Fig. 6) o. 1650, med sekstunget Fod, vulstagtigt opdrevet i to Afsæt, nyere, rundt Skaft og lille, flad Knop med seks glatte Rudebosses,

H. M. 1936

Fig. 11. Sejerslev. Herskabsstol
(S. 1023).

hvorimellem spidse Flige med karreret Graving. Nyere Bæger. Paa Fodpladen to ens, utydelige Stempler, muligvis et sammenskrevet BL(?). *Disk* med næsten udslidt, graveret Cirkelkors.

Sygekalk, af kbh. Prøvesølv o. 1850¹⁰, 10,5 cm høj, med rund, profileret Fod, rundt Skaft, rund Knop med bred Vulst, hvorpaa graverede Liljeblade og paaloddede Firpas, ret lavt Bæger; Mestermærke for E. Dahl. *Disk* med Cirkelkors og graveret: »Seierslev Pastorat«.

Alterstager (Fig. 6) i Renaissance, fra o. 1625, 41 cm høje. Den tresidede Fod løber ud i tre Løvefødder, bærer desuden tre paasatte Englehoveder og afsluttes foroven af en trekantet Plade, der ligesom Foden har graverede Bladornamenter. Skaftet bestaar af en slank Baluster over et ægformet Led.

†*Messehageler*. 1) Af »livfarvet Stakketflos« (rødt, loddent Stof) med Kors af Guldksiplinger, 2) af blaa Flos, nævnt 1693 (Rgsk.).

Font (Fig. 8), romansk, af Granit, fra samme Værksted som Ø.-Assels (S. 904), idet Kummen, der maaler 62 cm i Tvm., under en Mundingsprofil har en lignende Bølgeranke og Rundbuefrise. Tilmuret Afløbshul midt i Bunden; Foden er en ret flad Pyramidestub, omtrent som Blistrup (S. 876), men med omvendte Rundbuer¹¹. Midt i Koret.

Fad (Fig. 7) af Kobber, omtrent svarende til Ejerslevs Fad Nr. 2 (S. 1030), nævnt i Rgsk. 1693; paa Randen en opdreven Frise af Dobbeltbuer. Dette Fad er nu indsat i en ny, bred Rand af Kobber med opdrevne Blade og graveret: »Skænket af Niels Kalhave 1931«.

Kande fra 1931. Den tidligere *Kande* af Tin, stemplet: Hans Høy, er henstillet i Apsiden.

Korbuekrucifiks (Fig. 9), vistnok fra o. 1700, men udført efter et middelalderligt Forbillede. Figuren, 158 cm høj, bærer høj Tornekrone med indsnittede Furer. Haar og Skæg er svagt rillet, Kroppen uformelig, Lændeklædet uregelmæssigt foldet, Fødderne krydslagte. Ved alle Vunder er der skaaret flade Blodklaser. Glat Korstræ med udsavede Trekløverbuer for Enden af Korsarmene. Skriftbaand med reliefkskaaret: I N R I. Figuren er kødfarvet med grøn Tornekrone, brunt Haar og Skæg, blaat Lændeklæde. Korset er brunmalet.

Prædikestol (sml. Fig. 4) i Renaissance, fra o. 1640, af Mester Niels i Selde (Salling). Af de seks Fag springer de tre frem som Karnap; Storfelternes brede Bueslag, der hviler paa kvartrunde, riflede Pilastre med Listekapitæler, er af Aalborgtype og prydet med Kassetteværk. Paa Hjørnerne staar enkelte eller dobbelte Søjler med korintiske Kapitæler og Prydbælter, der har de for Snedkeren karakteristiske, flade Kvaderbosser. Vægsøjlen er dog erstattet af den bl. a. fra Ø.-Jølbystolen (S. 946) kendte Kvindeherme. De brogede Farver og de symbolske Tegn i Storfelterne skyldes en Istandsættelse 1905. Indskriftene er fornyet 1933.

Stoleværket er fra 1933, i Renaissance-stil, med æggestavsmykkede Trekantgavle. Enkelte Dele fra de tidligere Stader er dog bevaret, først og fremmest Nordrækkens to østligste Gavlstykker (Fig. 10), nu forsynet med moderne Trekanttoppe; heri er skaaret Felter med Vaaben for Krabbe og Lykke samt fordybede Renaissanceversaler M L I D 1587 (o: Fru Maren Lykke¹² Iversdatters fædrene og mødrene). Gammelt er ogsaa det østlige Panel i Kvindestolene, hvis fem Arkader har riflede Pilastre,

Listekapitæler og Fladbuer med perlesat Inderkant og fyldige Akantusblade i Buevinklerne, endvidere det enklere Panel østligst i Sydrækken, hvis Fyldinger har renaissanceprofileret Rammeværk, samt den østligste Dør mod Syd med Hesteskobue, gnidret profilerede Pilastre og Listekapitæler; paa Inder siden af Buen er der en Perlestav, udenom løber et bredt Slingbaand, der ender i Hvirvelrosetter, i Vinklerne Akantusblade. Bag Prædike stolstrappen staar et Panel med Arkadefelter af samme Karakter som Dørens, men enklere; Perlestaven er udeladt, Slingbaandet kun angivet ved indridsede Linjer; i Buevinklerne er der Karvesnitscirkler, hvirvlende eller Cirkelstjerner. Tre tilsvarende Felter er brugt som Døre foran Varmeværket.

†*Skriftestol* og †*Degnestol* stafferedes 1698 af Gröss (Rgsk.).

Herskabsstol (Fig. 11), o. 1750, svarende til Ljørslev (S. 890). I Fyldingerne er der malede Rokokokartoucher, hvori: lille Dregebarn, Fugl, Kvinde med Spejl (Klogskaben), Peter (med Nøgle og Bog) samt Kvinde med Søjle (Styrken). Kartoucherne mod Øst indeholder: Fugl samt Initialerne S I. Fyldingsbundene er lyseblaa med røde Rande, omgivet af Skraafasenes hvide Bælter. Ornamenterne er brungule med hvide Lys, Rammeværket grønt med røde Kantlister. I Skibets Nordvesthjørne.

To *Brudestole* (Fig. 12), vistnok engelsk Barokarbejde fra 1660'erne¹³, af Palisander med Rørfletninger i Sæde og Ryg. Stolene stammer fra Sø.

Dørfloj i Apsidens Skillemur, nyere, af Fyr, men med Kasselaas af Træ paa Østsiden, hvori indskaaret et symmetrisk Kartoucheskjold med: G G GM 1651.

Fig. 12. Sejerslev. Brudestol
(S. 1023).

H. M. 1936

†*Klingpung*. Bevaret er kun det 1,17 m lange, rødmalede *Skaft med indskaaret: SBH HSB 1661, henvisende til Sivert Brockenhuus (til Hanstholm i Sognet) og Hedvig Sandberg. Nu i Nationalmuseet.

Klokke 1685, med symmetrisk Bladfrise og Versaler: »Anno 1685 gosch mich Borchart Gelgiesser. Verbum Domini manet in æternum« (»B. G. støbte mig. Herrens Ord bliver i Evighed«). Paa Legemet findes tre runde Medailjoner: 1) Bidder knælende med blottet Hoved foran Krucifiks, 2) Pelikanen, der fodrer sine Unger med sit Blod og 3) flakt Ørn. Tvm. 98 cm.

GBAVMINDEB

Epitaf. 1) 1675 (sml. Fig. 4) Knud Olufsen Tisted, død 1685. Inden for en enkelt snedkret Barokramme med Springlister, to Par tynde, snoede Søjler og Topstykke med udsavet Volutværk ses et Maleri paa Lærred af Præsten, hans Kone og Datter. Præsten holder en Bog i Haanden, hvori læses: »Lex Rex Grex H. Westerholdt fec. 1675«. Maleri og Træværk istandsattes 1905, idet de oprindelige Farver og Indskrifter fremdroges; i Topfeltet et kronet IHS holdt af to plumpe Engle, i Frise- og Postamentfelter: Joh. 11, 25, Apoc. 2, 10, 1. Cor. 13, 12, Apoc. 14, 13. Tidligere paa Triumfvæggen, nu paa Skibets Nordvæg.

Til dette Maleri hører en rektangulær Kalksten, indsat i profderet Ramme paa Skibets Vestvæg, 75 x 105 cm, med fordybede Versaler: Hr. Knud Olufsen Tisted, fordum Sognepræst til Seirslev, Eirslev og Iørsby Sogne og Provst i Nørherred, død i Seirslev Præstegaard 5. Juli 1685 i hans Alders 56. Aar, samt Hustru Karen Jørgens Daater Lund, død sammesteds □ i hendes Alders □ Aar, »endogsaa begge deris eeniste og elskelige Daater«, Anne Marie Knudsdaatter Sinderup, Hr. Jens Ibsøns Hustru, død i Seirslev Præstegaard 16. Dec. 1685, i hendes Alders 23. Aar. Paa Rammen forgyldte Versaler: »For denne Begravelsissted indbemelte 4 Person, er beskiket er Gud til Ære gifven til Kirkens Nytte 40 Rdl.« Paa de lodrette Rammestykker er der hvidmalede Blomsterranker.

2) O.1851. Hansine Petræa Elisabeth Haugaard, født Bendix, født 10. Febr. 1806 i Vestervig Præstegaard, 21. Nov. 1823 gift med Sognepræst Frederik Haugaard i 27 Aar (tre Sønner, tre Døtre, een Datter død), død 13. Juni 1851. Af Jernblik, omgivet af Laurbærkrans og kronet af Vase, der holdes af to Engle. Malet Kursiv. I Apsis.

Gravsten. 1) Romansk(?), af Granit, 104x44,5—43 cm, med skraat affasede Kanter. Oversiden glatlidt. Ligger som Dørtrin foran Indgangen til Præstegaarden.

2) O. 1851. Hansine Petræa Elisabeth Haugaard (sml. S. 1024). Norsk Marmor, 136 × 68 cm, med fordybet Skrifteskrift. Under Gravskriften: Matth. 5, 8. Syd for Vaabenhuset.

KILDER OG HENVISNINGER

Regnskaber 1686—1719, div. Aar (LA. Viborg). — Kaldsbøger 1835 ff. (ved Embedet). — Kirkebog 1794—1814 (LA. Viborg). — Museumsindberetninger af J. Magnus-Petersen 1873, C. A. Jensen 1905, Jens Foged 1933 (Kalkmalerier), E. Moltke og C. G. Schultz 1940. Revideret af C. A. J. 1940.

Thura: Aalborg Stift S. 622—24. — F. Uldall: Optegnelser om de danske Landsbykirker II. 1880. S. 194—97 (NM).

¹ Sml. Fortegnelser over Danmarks Kirker o. 1630 og 1666. ² Specifikationer over Konge- og Kirketiender 1680—1743 (RA). ³ Overliggeren kan altsaa stamme fra Korets Sydvindue, der i Aarene 1860—61 gjordes større og fik samme Form som Skibets (Kaldsbog). ⁴ Af disse Overliggerer er to hentede fra Sø Hovedgaard, fordi de sagdes at stamme fra Sejerslev Kirke, den tredje blev opgravet ved vestre Laage o. 1925. ⁵ 1686 opmurede Mikkell Murmester den gamle, nedfaldne Kirkedør paa Nord-siden (Rgsk.). ⁶ 1699 reparerede Godske Christensen den søndre Side af Taarnet, en Del med hel Mur, en Del med Flimur, 1711 istandsatte Tord Kiølsens Taarnets Syd- og Østside. ⁷ Thura S. 623, Danske Atlas V, 566. ⁸ Brev af 30. Juni 1880 fra Ejeren af Sø, G. Mansa, til Uldall (NM). ⁹ Danske Atlas V, 565. ¹⁰ Af Københavnsmærkets Aarstal er kun det sidste Ciffer, et 3tal synligt; Aarstallet er da formentlig 1853.

¹¹ M. Mackeprang: Danmarks middelalderlige Døbefonte S. 183 f. ¹² Til Skarregaard (i Sognet). ¹³ J. T. Blake og A. E. Reveirs Hopkins: *Le meuble Anglais des Tudors aux Stuarts*. 1923. Fig. 50.

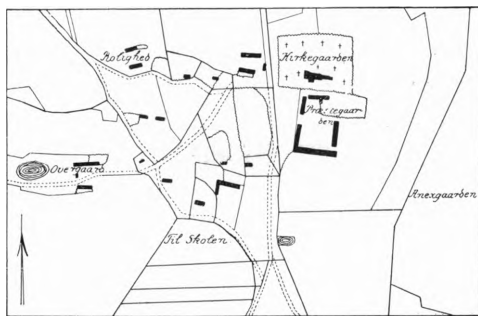

Fig. 13. Sejerslev 1793.